

NAGYBÖJT – 2018

„Hogy életük legyen, és bőségben legyen” (Jn 10,10)

	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
Február 14. Hamvazószerda	Joel 2,12-18; 2 Kor 5,20-6,2; Mt 6,1-6.16-18.	A nagyböjt egy új kezdet, olyan út, amely elvezet a biztos célhoz, a húsvéthoz, a feltámadáshoz, amikor Krisztus győzedelmeskedik a halál felett. Ebben az időszakban mindig erős indítást kapunk a megtérésre. A keresztyény arra kap meghívást, hogy „teljes szívével” (vö. Jo 2,12) térjen meg az Úrhoz, ne elégedjen meg a középszerű étellel, hanem növekedjen az Úr barátságában.	A Nagyböjtöt szentmisével kezdem, egyben tudatosan megtervezem készülétemet, lemondásaimat, szentgyónásomat.
Február 15. csütörtök	Mtörv 30,15-20; Lk 9,22-25	A nagyböjt a megújulás ideje az egyház, a közösségek és minden egyes hívő számára. Legfőképpen azonban a kegyelem ideje (vö. 2Kor 6,2). Isten nem kér tőlünk semmi olyat, amit előtte már meg ne adott volna nekünk: „Azért szeretjük (az Istent), mert ő előbb szeretett minket” (1Jn 4,19).	Örömmel vállalom a mai nap terhét – Krisztussal élem meg a nehéz helyzeteket.
Február 16. péntek	Iz 58,1-9a; Mt 9,14-15	Jézus a mi hűséges barátunk, aki soha nem hagy bennünket cserben, hiszen még akkor is, ha bűnt követünk el, ő türelmesen várja, hogy visszatérjünk hozzá, és e várakozással kifejezi, hogy meg akar nekünk bocsátani. Isten nem közömbös velünk szemben. Mindannyiunk életét szívében viseli, név szerint ismer minket, gondoskodik rólunk és keres minket, akkor is, ha elhagyjuk Őt. Mindannyiunk élete külön-külön érték számára, és külön-külön érdekli Őt.	A gyermekekért és a fiatalokért böjtölök, és részt veszek a keresztyúton, a szentségimádáson és/vagy szentmisén.
Február 17. szombat	Iz 58,9b-14; Lk 5,27-32	A nagyböjt kedvező időszak arra, hogy intenzívebbé tegyük lelki életünket azon eszközök segítségével, amelyeket az Egyház felkínál számunkra: a böjttel, az imádsággal és az alamiznaadás révén.	Ma türelmes és irgalmas szeretettel leszek családommal. Megkeresem, kinek van szüksége segítségre, adományomra.
Február 18. Nagyböjt 1. vasárnapja	Ter 9,8-15; 1Pét 3,18-22; Mk 1,12-15	Gyakran előfordul, hogy amikor jól vagyunk, jól érezzük magunkat, elfelejtkezünk másokról (amit az Atyaisten soha sem tesz), nem érdekelnek a problémáik, szenvedéseik, az igazságtalanságok, amiket elszenvednek..., ilyenkor szívünk közömbössé válik: amíg én jól vagyok, és jól érzem magam, elfelejtkezem azokról, akik nincsenek jól.	Imádkozom a nehézségben lévő emberekért: az üldözött keresztyényekért, a szegényekért, a betegekért, a haldoklókért.
Február 19. hétfő	Lev 19,1-2.11-18; Mt 25,31-46	Minden alapja az Isten Igéje, amit ebben az időszakban jóval nagyobb odafigyeléssel kell hallgatnunk és megfontolnunk. Engedjük, hogy meghihessen bennünket Isten Igéje, amely kulcsot kínál ahhoz, hogy meglássuk általa, miképpen kell cselekednünk, hogy eljussunk a valódi boldogságra és az örök életre, figyelmeztetve minket az őszinte megtérésre.	Olvasom a Szentírást és időt szánok, hogy elmélkedjem rajta. Kitűzöm szentgyónásom időpontját és felkészülök rá.
Február 20. kedd	Iz 55,10-11; Mt 6,7-15	Az önző, közömbös magatartás mára világméreteket öltött olyannyira, hogy a közömbösség globalizációjáról beszélhetünk. Olyan visszás helyzetről van szó, amivel keresztyényként szembe kell néznünk.	Mindenkiben igyekszem felfedezni a jót. Imádkozom a bűnösök megtéréseért.
Február 21. szerda	Jón 3,1-10; Lk 11,29-32	Az egyik legsürgetőbb kihívás, a közömbösség globalizációja. A felebarát és Isten iránti közömbösség valós kísértés nekünk, keresztyényeknek is. Minden nagyböjtben szükségünk van arra, hogy újra meghalljuk a próféták kiáltását, akik felemelik hangjukat és felráznak minket.	Megkeresek valakit, akivel már régen találkoztam, és érdeklődöm róla, meghallgatom őt.
Február 22. csütörtök Szt. Péter apostol székfoglalása	1Pét 5,1-4; Mt 16,13-19	Amikor Isten népe megtér az Isten szeretetéhez, megtalálja a választ azokra a kérdésekre, melyeket a történelem folytonosan elé állít.	Imádkozom a Szentatyáért, papjainkért, szerzeteseinkért.
Február 23. péntek	Ez 18,21-28; Mt 5,20-26	Isten nem közömbös a világ iránt, annyira szereti, hogy Fiát adja oda minden ember üdvösségéért.	A jegyesekért böjtölök, és részt veszek a keresztyúton.

Február 24. szombat Szent Mátyás apostol	ApCsel1,15-17;20-26; Jn 15,9-17	Isten Fiának megtestesülésében, földi életében, halálában és feltámadásában végérvényesen megnyílik a kapu Isten és az ember között, az ég és a föld között. Az egyház pedig olyan, mint egy kéz, mely nyitva tartja ezt a kaput az ige hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása által, a hitről való tanúságtételén keresztül, amely a szeretetben válik hatékonnyá.	Átgondolom életem: hálát adok Istennek értem való hűségéért.
Február 25. Nagyböjt 2. vasárnapja	Ter 22,1-2. 9a. 10-13. 15-18; Róm 8,31b-34; Mk 9,2-10	A világ mégis az önmagába zárkózás felé hajlik, hogy becsukja azt a kaput, amelyen keresztül Isten belép a világba és a világ Isten létébe. Így a kéznek, vagyis az egyháznak sosem kell meglepődnie, ha elutasítják, elnyomják és megsebzik. Isten népének tehát meg kell újulnia, hogy ne váljon közömbössé és ne zárkózzon önmagába.	Örömmel és alázattal szolgálom a körülöttem lévőket, türelemmel meghallgatva őket.
Február 26. hétfő	Dán 9,4b-10; Lk 6,36-38	Isten szeretetét, amely megtöri a közömbösségnek ezt a halálos magába zárkózását, az egyház kínálja fel tanításával és legfőképpen tanúságtételével. De csak arról lehet tanúságot tenni, amit előtte megtapasztaltunk.	Végiggondolom, életemben mikor találkoztam mélyen Istennel. Tudok-e másoknak tanúságot tenni?
Február 27. kedd	Iz 1,10.16-20; Mt 23,1-12	A keresztény az az ember, aki megengedi Istennek, hogy betöltse őt jóságával és irgalmával, hogy magára öltve Krisztust hozzá hasonlóan Isten és az emberek szolgájává legyen.	A misszióban élő szerzetesekért, papokért és világiakért imádkozom.
Február 28. szerda	Jer 18,18-20; Mt 20,17-28	A nagycsütörtöki liturgiában a lábmosás szertartása emlékeztet minket erre. Péter nem akarta, hogy Jézus megmossa a lábát, de aztán megérti, hogy Jézus nem pusztán példa akar lenni arra, hogyan mossuk meg egymás lábát. A szolgálatot csak az tudja megtenni, aki előtte hagyta, hogy Krisztus megmossa a lábát. Csak az lehet „közösségben vele” és ez által tudja szolgálni az embert.	Ma minden emberben keresem Isten képmását – mindannyiunkban ott él Ő.
Március 1. csütörtök	Jer 17,5-10; Lk 16,19-31	A nagyböjt megfelelő idő arra, hogy hagyjuk, hogy Krisztus szolgáljon minket, és így olyanokká váljunk, mint Ő. Ez akkor valósul meg, amikor hallgatjuk Isten ígését, és amikor a szentségekben részesülünk, különösen az Eucharishtiában.	Negyedórára betérek egy templomba szentségimádásra.
Március 2. péntek	Ter 37,3-4,12-13a. 17b-28; Mt 21,33-43,45-46	Az Eucharishtiában azzá válunk, amit magunkhoz veszünk: Krisztus testévé. Ebben a testben a közömbösség, amely úgy tűnik, oly gyakran hatalmába keríti szívünket, nem talál helyet.	Böjtölök a súlyos betegekért, haldoklókért, és részt veszek a keresztyúton.
Március 3. szombat	Mik 7,14-15. 18-20; Lk 15,1-3.11-32	Mert aki Krisztusé, az egyetlen testhez tartozik, és Benne az emberek nem közömbösek egymás iránt. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele, s ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele” (1 Kor 12,26).	Végiggondolom saját hitem történetét és hálát adok a kapott kegyelmekért.
Március 4. Nagyböjt 3. vasárnapja	Kiv 20,1-17; 1 Kor 1,22-25; Jn 2,13-25	Az egyház a „szentek közössége”, mert a szentek is részét képezik, és azért is, mert szent dolgok közössége: benne van Isten szeretete, melyet Krisztusban és minden ajándékában kinyilatkoztatott számunkra. Ezek között van mindazoknak a válasza, akik hagyják, hogy eljusson hozzájuk ez a szeretet.	A vasárnap ünnep – a munkát ma félreteszem, a családdal pihenünk, beszélgetünk, kirándulunk, játsszunk.
Március 5. hétfő	2 Kir 5,1-15a; Lk 4,24-30	A „szentek közösségében” és a szent dolgokban való részesedésben senki sem birtokol csak saját magának, hanem amije van, az mindenkié. És mivel Istenben, kapcsolatban vagyunk egymással, a tőlünk távol lévőkért is tehetünk valamit, azokért, akikhez csupán saját erőnkől soha sem tudnánk eljutni, mert velük és értük imádkozunk Istenhez azért, hogy mindannyian megnyíljunk üdvözítő művének.	Ma én is tükrözni akarom Isten végtelen jóságát – elfogadással, türelemmel, jóakarattal fordulok minden emberhez.
Március 6. kedd	Dán 3,25.34-43; Mt 18,21-35	Az egyetemes egyházzal mondottakat meg kell valósítanunk a plébániák és közösségek életében. Meg tudjuk-e tapasztalni az egyháznak ezeken a színterein, hogy egyetlen testhez tartozunk?	Igyekszem a lehető legtöbb dolgot megdicsérni és megköszönni a nap során.
Március 7. szerda	Mtörv 4,1.5-9; Mt 5,17-19	Egyetlen testhez tartozunk, amely együtt kapja meg és osztja meg, amit Isten ajándékozni akar. Ahhoz a testhez, amely ismeri a leggyengébb, legszegényebb, legkisebb tagjait és gondjukat viseli? Vagy belemenekülünk egy egyetemes szeretetbe, mely elkötelezetten munkálkodik a világ távoli részén, de elfelejtkezik a saját zárt ajtaja előtt ülő Lázárról?	Konkrét tettel segíték egy mellettem lévő szegény családot és imádkozom értük.

Március 8. csütörtök	Jer 7,23-28; Lk 11,14-23	Az imádságban egyesülünk a megdicsőült egyházzal. Amikor a zarándok egyház imádkozik, akkor létrejön a kölcsönös szolgálat és a jó közössége, amely elér egészen Isten színe elé.	Ma csak jót mondom másokról, jó kedvvel végzem a munkám.
Március 9. péntek	Oz 14,2-10; Mk 12,28b-34	A szentekkel, akik Istenben találták meg teljességüket, részét képezzük annak a közösségnek, amelyben a szerepet legyőzi a közömbösséget.	Böjtölök a szegényekért, a szenvedőkért, az üldözött keresztényekért; részt veszek a keresztúton és a templomi lelkigyakorlaton.
Március 10. szombat	Oz 6,1-6; Lk 18,9-14	A megdicsőült egyház azért győzedelmes, mert a szentek már szemlélhetik azt és örvendhetnek annak, hogy Jézus halála és feltámadása révén végérvényesen legyőzték a közömbösséget, a keményszívűséget és a gyűlöletet.	Átgondolom a nagyböjt eddigi szakaszát és részt veszek a templomi lelkigyakorlaton
Március 11. Nagyböjt 4. vasárnapja	2 Krón 36,14-16. 19-23; Ef 2,4-10; Jn 3,14-21	Amíg a szeretetnek e győzelme nem járja át az egész világot, a szentek mellettünk, földi zarándokok mellett maradnak. Lisieux-i Szent Teréz meggyőződve írta, hogy a Mennyben a keresztre feszített (Jézus) szeretetének győzelme miatt nem teljes az öröm addig, amíg akár csak egyetlen ember is szenved és gyötrődik a földön: <i>„Nagyon bízom benne, hogy a mennyországban nem leszek majd tétlen, mert az a vágyam, hogy tovább dolgozzak az Egyházért és a lelkekért”</i>	Kedves szentjeim közbenjárását kérem magamért, és a mellettem lévőkért. Milyen lemondással, adománnyal tudnám segíteni a rászorulókat?
Március 12. hétfő	Iz 65,17-21; Jn 4,43-54	Mi is részesedünk a szentek érdemeiben és örömeiben, és ők is részesednek a mi küzdelmünkben, a béke és kiegészztelődés iránti vágyunkban.	Megpróbálok a „másik bőrében” lenni, hogy jól tudjam szeretni őt.
Március 13. kedd	Ez 47,1-9.12; Jn 5,1-16	A feltámadt Krisztus győzelméből fakadó örömünk nekünk erőforrás lehet ahhoz, hogy legyőzzük a közömbösség és a keményszívűség sokféle formáját.	Kritizálás helyett ma a jót keresem mindenki: dicséret, köszönet, elismerés a pletyka és megszólás helyett.
Március 14. szerda	Iz 49,8-15; Jn 5,17-30	Minden keresztény közösség arra hivatott, hogy átlépje azt a küszöböt, amely az őt körülvevő társadalommal, szegényekkel, távollevőkkel összeköti. Az egyház természeténél fogva missziós és nem befelé forduló, hanem minden emberhez szóló küldetése van.	Mai döntéseimben a magam érdeke helyett különösen is a másik ember javát keresem.
Március 15. csütörtök Nemzeti ünnep	Kiv 32,7-14; Jn 5,31-47	A missziós küldetés türelmes tanúságtételt jelent Jézusról, aki az Atyához akarja vinni a teljes valóságot és minden embert.	Türelmes, figyelmes és megértő leszek egész nap. Imádkozom hazánkért.
Március 16. péntek	Bölcs 2,1a. 12-22; Jn 7,1-2. 10.25-30	A missziós küldetés abban áll, hogy a szeretet nem hallgathat. Az egyház követi Jézus Krisztust azon az úton, amely minden emberhez elvezeti a föld legvégső határáig.	Böjtölök nemzetünk, Európa és a világ megtéréseért, és részt veszek a szentségimá- dáción és/vagy a keresztúton.
Március 17. szombat	Jer 11,18-20; Jn 7,40-53	Felebarátunkban azt a testvért láthatjuk, akiért Krisztus meghalt és feltámadt. Mindazt, amit kaptunk, értük is kaptuk. És ugyanúgy, amivel ezek a testvérek rendelkeznek, ajándék az egyháznak és az egész emberiségnek.	Nagylelkűen adom az időmet, a mosolyomat, az ötleteimet, a munkámat a rászorulóknak.
Március 18. Nagyböjt 5. vasárnapja	Jer 31,31-34; Zsid 5,7-9; Jn 12,20-33	Mindazok a helyek, ahol az egyház valamilyen formában megnyilvánul – különösképpen plébániáink és közösségeink –, az irgalom szigeteivé váljanak a közömbösség tengerében!	Átgondolom, mit tehetek plébánia közösségemért: hogyan tudok szavaimmal, tetteimmel segíteni?
Március 19. hétfő Szent József ünnep	2 Sám 7,4-5a.12-14a. 16; Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a	Egyénileg is érint minket a közöny kísértése. Telis-tele vagyunk felkavaró hírekkel és képekkel, amelyek emberek szenvedését tárják elénk, ugyanakkor tehetetlennek érezzük magunkat, hogy segítsünk nekik. Mit tegyünk, hogy az ijedség és a tehetetlenség spirálja ne nyeljen el minket?	Hálát adok szüleimért, nagyszüleimért, tanítóimért, Szent József közbenjárását kérem az édesapáért.
Március 20. kedd	Szám 21,4-9; Jn 8,21-30	Imádkozzunk a földi és mennyei egyház közösségében. Ne becsüljük le az olyan sok ember imájának erejét!	Ma inkább a mellettem lévő emberekre figyelek, nem magamra.

Március 21. szerda	Dán 3,14-20. 91-92.95; Jn 8,31-42	Segíthetünk a szeretet különféle megnyilvánulásával, a hozzánk közel vagy tőlünk távol lévő embereknek az egyház számos karitatív szervezetének köszönhetően.	Örömmel szolgálom a körülöttem lévőket és igyekszem ma a lehető legtöbb dolgot megdicsérni.
Március 22. csütörtök	Ter 17,3-9; Jn 8,51-59	A nagyböjt megfelelő idő arra, hogy kimutassuk érdeklődésünket a másik iránt, akár egy kicsi, de konkrét jellel, mely egyben kifejezi a közös emberségben való részesedésünket.	Meglátogatom nagyszüleimet vagy rokonaimat, vagy egy idős ismerőst és segítek nekik (pl. bevásárlás, takarítás).
Március 23. péntek	Jer 20,10-13; Jn 10,31-42	A másik szenvedése megtérésre hív, mert a testvér szükséglete életem törekénységére emlékeztet, és az Istentől és a testvérektől való függőségemre.	Böjtölök a családokért, a krízisben lévő házásokért és részt veszek a keresztyúton. Időt szánok a szentgyónásra való készületre.
Március 24. szombat	Ez 37,21-28; Jn 11,45-57	Kérjük alázattal Isten kegyelmét, és fogadjuk el lehetőségeink korlátait, akkor bízni fogunk azokban a végtelen lehetőségekben, amelyeket Isten szeretete tartogat számunkra. Így ellen tudunk majd állni az ördögi kísértésnek, mely el akarja hitetni velünk, hogy egyedül meg tudjuk váltani magunkat és a világot.	A Szűzanyát kérem a nehéz helyzetben lévőkéért. Megtervezem az ünnepi előkészületeket, hogy szívem az Istenre figyelhessen!
Március 25. Virágvasárnap	Iz 50, 4-7; Fil 2,6-11; Mk 14,1-15,47	Hogy legyőzzük a közömbösséget és a mindenhatóságra való igényeinket, azt szeretném kérni mindenkitől, hogy ezt a nagyböjtöt „szívünk képzésének” útjaként éljük meg.	Imádkozom, hogy a világban egyre többen nyíljanak meg Isten felé. Elvégzem szentgyónásom.
Március 26. Nagyhétfő	Iz 42,1-7; Jn 12,1-11	Az irgalmas szív nem jelent gyenge szívet. Aki irgalmas akar lenni, annak erős, megingathatatlan szívre van szüksége, mely bezárja kapuit a kísértő előtt, de nyitott legyen Isten felé.	Ma semmin sem morgolódom – a legapróbb dolgot is készséges lelkülettel és vidáman teszem.
Március 27. Nagykedd	Iz 49,1-6; Jn 13,21-33. 36-38	Az irgalmas szív hagyja, hogy átjárja a Lélek és vigye a szeretet útjain, melyek testvéreinkhez vezetnek.	Imádkozom, hogy a Húsvétban a megváltottság öröme és a feltámadás reménye járja át családomat. Kiengesztelődöm családtagjaimmal és akivel feszültség van köztünk.
Március 28. Nagszerda	Iz 50,4-9a; Mt 26,14-25	A szegény, kiüresített szív az, melyet átjár a Lélek, vagyis ismeri saját szegénységét, és a másik emberért éli életét. <i>„Boldogok a lélekben szegények, mert ilyeneké az Isten országa”.</i>	Hogyan tudom ma szívemet szegénnyé, üressé tenni mások gondja-baja iránt?
Március 29. Nagycsütörtök	Kiv 12,1-8.11-14; 1 Kor 11,23-26; Jn 13,1-15	Kérjük Krisztust ebben a nagyböjtben: <i>„Fac cor nostrum secundum cor tuum”</i> – <i>„Alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint!”</i> (könyörgés a Jézus Szíve litániából).	Átalmélok az Utolsó Vacsora és a lábmosás jelenetét. Részt veszek az esti ünnepi szentmisén.
Március 30. Nagypéntek	Iz 52,13-53,12; Zsid 4,14-16. 5,7-9; Jn 18,1-19,42	Ezáltal legyen erős és irgalmas a szívünk, éber és nagylelkű, amely nem hagyja, hogy bezárkózzon, és nem esik bele a közömbösség globalizációjának szédületébe.	Böjtölök a bűnösökért, a börtönben lévőkéért, a keresőkért és a megtérőkért. Részt veszek az esti ünnepi szertartáson.
Március 31. Nagyszombat		Az új evangelizáció Csillaga, Mária segíts, hogy felragyogjon bennünk a közösség, a szolgálat, a lángoló és nagylelkű hit, az igazságosság és a szegények iránti szeretet tanúságtétele, hogy az Evangélium öröme eljusson a föld határaiig, és egyetlen periféria se nélkülözze annak fényét. Az élő Evangélium Anyja, a kicsinyek örömeinek forrása, imádkozz érettünk! Ámen. Alleluja.	Meglátogatom a Szentsírt. Imádkozom a keresztségre készülőkért, hogy a feltámadás öröme járja át plébánia-közösségünket, adjon reményt és békét. Kiengesztelődöm családtagjaimmal és együtt veszünk részt az esti ünnepi Vigília szertartáson.